

Radmila Mila Dragičević

MOZAICI

10.07. 2008 - 21.07. 2008

Уметничка галерија СТАРА КАПЕТАНИЈА
Земун, Кеј ослобођења 8
Тел. 2612 023 e mail: s.kapetanija@gmail.com

Особеност уметничког стваралаштва Миле Драгићевић јесте њено упорно истраживање у сфери, неки би рекли „архаичне технике“ – мозаика. Својим изузетно синкретичним приступом, уметница настоји да уско поље технике стварања прошири. Познаваоци Милине уметности свакако неће пропустити прилику да помену циклусе радова: Главе, Маске и Варијације, где је уметница показала поступност, крећући се од класичног дводимензионалног мозаика, преко рељефне форме, да би затим у монохромим (једнобојним) мозаичким експериментима досегла необично ново поље стваралаштва у фрагментима огледала.

Пред нама је још смелији покушај Миле Драгићевић. Наносећи мозаичке фрагменте на тродимензионалне конструкције (сачињене од арматурне потке), Мила Драгићевић је покушала да сазда нарочите „мозаичке куће“, том приликом пролазећи кроз симулирани догађај градње. Мозаик је добио тродимензионално уређење класичног декартијанског простора. Поступак градње кућа у њиховом минијатурном облику, уједно је постао поступак градње тела, својеврсног облика и, што је за уметницу веома важно, процес уосећавања у материју камена. Мила Драгићевић опробала је своје мозаичко умеће у сфери архитектонике.

На њеним „мозаичким кућама“ можемо уочити детаље рашко-моравског стила, затим нарочито карактеристични облик градње једнобродних базилика, класичну форму Црногорске и Херцеговачке куће (са кровом од шкриљаца). Али, ни у једном случају доследност Милиних грађевина није спроведена до краја. Наиме, уметница нема намеру да произведе моделе реалних грађевина, у тачно датој размери. Овде се ради о једној врсти дубље потраге за градњом, о преиспитивању граница мозаичког стваралаштва, о уосећавању у простор путем мозаика; циљ: пронаћи меру камену, уобличити га у пропорцији, досегнути мозаиком простор.

Кућа је спој земље и неба у простору. Зидови куће: то је њена земља; подрум је њено подземље, кров су небеса.

Једноставност Милиних кућа представља једноставност постојања тела, а тело постоји у сигурном, чврстом, коначном и препознатљивом облику: саграђено на скелетној основи. Апсурдно, у Милином поступку стварања, ову основу представља композитни материјал – модерно ткање од стаклених влакана; нарочита мрежа, банални грађевински предмет, безлични материјал који бива оплемењен мозаичким сложајем.

Особеност уметничког стваралаштва Миле Драгићевић јесте њено упорно истраживање у сфери, неки би рекли „архаичне технике“ – мозаика. Својим изузетно синкретичним приступом, уметница настоји да уско поље технике стварања прошири. Познаваоци Милине уметности свакако неће пропустити прилику да помену циклусе радова: Главе, Маске и Варијације, где је уметница показала поступност, крећући се од класичног дводимензионалног мозаика, преко рељефне форме, да би затим у монохромим (једнобојним) мозаичким експериментима досегла необично ново поље стваралаштва у фрагментима огледала.

Пред нама је још смелији покушај Миле Драгићевић. Наносећи мозаичке фрагменте на тродимензионалне конструкције (сачињене од арматурне потке), Мила Драгићевић је покушала да сазда нарочите „мозаичке куће“, том приликом пролазећи кроз симулирани догађај градње. Мозаик је добио тродимензионално уређење класичног декартијанског простора. Поступак градње кућа у њиховом минијатурном облику, уједно је постао поступак градње тела, својеврсног облика и, што је за уметницу веома важно, процес уосећавања у материју камена. Мила Драгићевић опробала је своје мозаичко умеће у сфери архитектонике.

На њеним „мозаичким кућама“ можемо уочити детаље рашко-моравског стила, затим нарочито карактеристични облик градње једнобродних базилика, класичну форму Црногорске и Херцеговачке куће (са кровом од шкриљаца). Али, ни у једном случају доследност Милиних грађевина није спроведена до краја. Наиме, уметница нема намеру да произведе моделе реалних грађевина, у тачно датој размери. Овде се ради о једној врсти дубље потраге за градњом, о преиспитивању граница мозаичког стваралаштва, о уосећавању у простор путем мозаика; циљ: пронаћи меру камену, уобличити га у пропорцији, досегнути мозаиком простор.

Кућа је спој земље и неба у простору. Зидови куће: то је њена земља; подрум је њено подземље, кров су небеса.

Једноставност Милиних кућа представља једноставност постојања тела, а тело постоји у сигурном, чврстом, коначном и препознатљивом облику: саграђено на скелетној основи. Апсурдно, у Милином поступку стварања, ову основу представља композитни материјал – модерно ткање од стаклених влакана; нарочита мрежа, банални грађевински предмет, безлични материјал који бива оплемењен мозаичким сложајем.

Radmila Mila Dragičević

Rođena 1969. u Beogradu. Diplomirala na FLU 1993.

u klasi prof. Čedomira Vasića.

Učestvovala na više grupnih izložbi (Beograd, Sabac, Vrbas, Sombor, New York).

Samostalne izložbe:

1997. Beograd, Galerija 73 – Slike i crteži

2002. Beograd: Galerija SULUJ – Mozaici

2005. Beograd: Galerija Progres – Mozaici

Nagrade:

1992. otkupna nagrada JIK Banke za mozaik.

Adresa:

Beogradski bataljon 50a, Beograd

Tel: +381 63 87 31 559

e-mail: mila.dragicevic@eunet.yu

Radmila Mila Dragitchevitch

Was born in Belgrade, in 1969.

She graduated at the Faculty of Fine Arts in 1993. in the group of prof. Tchedomir Vasitch.

She became member of ULUS (Associations of Artists) in 1994. She exhibited at many exhibitions with a group of authors.

In 1997 in Gallery 73 she had her independent exhibition of pictures and drawings.

In 2002 in gallery SULUJ she had an exhibition of mosaics.

In 2005 in gallery PROGRES she had an exhibition of mosaics.